

Bekendtgørelse om døgnophold i tilbud i Danmark og Grønland

I medfør af § 196, stk. 2, i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 369 af 18. april 2017, og § 90, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1345 af 23. november 2016, som ændret ved lov nr. 1543 af 13. december 2016, og efter forhandling med Grønlands Naalakkersuisut, fastsættes:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse, når:

- 1) en grønlandsk kommunalbestyrelse træffer afgørelse om at tilbyde en borger, der er bopælsregistreret i Grønland, døgnophold i et tilbud i Danmark,
- 2) en grønlandsk kommunalbestyrelse træffer afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er bopælsregistreret i Grønland, i et tilbud i Danmark,
- 3) en dansk kommunalbestyrelse træffer afgørelse om at tilbyde en borger, der er bopælsregistreret i Danmark, døgnophold i et tilbud i Grønland, eller
- 4) en dansk kommunalbestyrelse træffer afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er bopælsregistreret i Danmark, i et tilbud i Grønland.

Stk. 2. Denne bekendtgørelse ophører med at finde anvendelse, hvis forældremyndighedsindehaveren til et barn under 18 år, hvormed der er truffet en afgørelse omfattet af stk. 1, nr. 2 eller 4, bopælsregistreres i det land, hvor tilbuddet er beliggende.

Stk. 3. § 18 finder endvidere anvendelse, når en familie med et eller flere børn under 18 år eller vordende forældre, der hidtil har været bopælsregistreret i Danmark, bopælsregistreres i Grønland.

§ 2. Ved afgørelseskommune forstås i denne bekendtgørelse den kommune, som efter § 3, stk. 1, eller § 4, stk. 1, har truffet afgørelse om at tilbyde en borger ophold i et tilbud i Danmark eller Grønland, eller som efter § 3, stk. 2, eller § 4, stk. 2, har truffet afgørelse om at anbringe et barn under 18 år på et tilbud i Danmark eller Grønland.

Stk. 2. Ved modtagelseskommune forstås i denne bekendtgørelse den kommune, som afgørelseskommunen har truffet aftale med efter § 5 om at modtage en borger i et tilbud i Danmark eller Grønland.

Kapitel 2

Etablering af døgnophold eller anbringelse

Afgørelse

§ 3. En grønlandsk kommunalbestyrelse kan træffe afgørelse om at tilbyde en borger, der er bopælsregistreret i Grønland, ophold i Danmark i:

- 1) Boformer efter §§ 107 og 108 i lov om social service.
- 2) Plejehjem m.v. efter § 192 i lov om social service.
- 3) Almene ældreboliger efter lov om almene boliger m.v.
- 4) Boliger og boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med tilbud efter nr. 1 og 2.

Stk. 2. En grønlandsk kommunalbestyrelse kan træffe afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er bopælsregistreret i Grønland, i Danmark på et anbringelsessted efter § 66 i lov om social service.

Stk. 3. En grønlandsk kommunalbestyrelse kan alene træffe afgørelse efter stk. 1 og 2, hvis betingelserne i grønlandsk lovgivning for at træffe afgørelse om ophold eller anbringelse på den pågældende tilbudstype eller en efter grønlandsk lovgivning tilsvarende tilbudstype er opfyldte. En grønlandsk kommunalbestyrelse kan endvidere alene træffe afgørelse efter stk. 1 og 2, hvis betingelserne i dansk lovgivning for ophold eller anbringelse på det pågældende type af tilbud er opfyldte.

Stk. 4. En grønlandsk kommunalbestyrelse kan i forbindelse med en afgørelse efter stk. 1 eller 2 træffe afgørelse om, hvilke ydelser borgeren skal modtage i tilbuddet. Afgørelsen træffes efter grønlandsk lovgivning. Der kan dog ikke træffes afgørelse om ydelser, som ikke tilbydes efter dansk lovgivning.

Stk. 5. Reglerne om sagsbehandling og anke i den til enhver tid gældende grønlandske lovgivning finder anvendelse for afgørelser efter stk. 1, 2 og 4.

§ 4. En dansk kommunalbestyrelse kan træffe afgørelse om at tilbyde en borger, der er bopælsregistreret i Danmark, ophold i Grønland i:

- 1) Bokollektiver, beskyttede boenheder og døgninstitutioner efter landstingsforordning om hjælp til personer med vidtgående handicap.
- 2) Ældreinstitutioner efter landstingsforordning om ældreinstitutioner.

Stk. 2. En dansk kommunalbestyrelse eller børn og unge-udvalg kan træffe afgørelse om at anbringe et barn under 18 år, der er bopælsregistreret i Danmark, i Grønland i en plejefamilie eller en døgninstitution efter inatsisartutlov om støtte til børn.

Stk. 3. Der kan alene træffes afgørelse efter stk. 1 og 2, hvis betingelserne i lov om social service for at træffe afgørelse om ophold eller anbringelse på den pågældende tilbudstype eller en efter dansk lovgivning tilsvarende tilbudstype er opfyldt. Der kan endvidere alene træffes afgørelse efter stk. 1 og 2, hvis betingelserne i grønlandsk lovgivning for ophold eller anbringelse på det pågældende type af tilbud er opfyldt.

Stk. 4. En dansk kommunalbestyrelse kan i forbindelse med en afgørelse efter stk. 1 eller 2 træffe afgørelse om, hvilke ydelser borgeren skal modtage i tilbuddet. Afgørelsen træffes efter dansk lovgivning. Der kan dog ikke træffes afgørelse om ydelser, som ikke tilbydes efter grønlandsk lovgivning.

Stk. 5. Reglerne om sagsbehandling og klage i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder anvendelse for afgørelser efter stk. 1, 2 og 4.

Aftale

§ 5. Afgørelseskommunen, der har truffet afgørelse efter §§ 3 eller 4, skal indgå en aftale med en modtagelseskommune i det andet land om at modtage borgeren i et tilbud. Ophold i tilbuddet kan ikke påbegyndes, før aftalen er indgået.

Stk. 2. En aftale efter stk. 1 skal indeholde oplysninger om:

- 1) Tilbuddet hvor borgeren skal have ophold.
- 2) Varigheden af opholdet.
- 3) Vilkår for samarbejdet mellem afgørelses- og modtagelseskommunen.
- 4) Handleplanen, jf. § 6, herunder vilkår og procedure for fremtidige ændringer af handleplanen.
- 5) Modtagelseskommunens personrettede tilsyn, jf. § 7.
- 6) Redegørelser, jf. § 9.
- 7) Betaling, jf. § 14, herunder aftale om opgørelsesperiode.

Stk. 3. En aftale efter stk. 1 kan kun indgås, når der er enighed mellem afgørelses- og modtagelseskommunen om handleplanen efter § 6. Såfremt særlige omstændigheder gør det påkrævet, kan der dog indgås en midlertidig aftale om ophold, uanset at der ikke er opnået enighed om handleplanen.

Stk. 4. Modtagelseskommunen indgår aftale med et konkret tilbud med kommunal, regional eller privat driftsherre om borgerens ophold.

Handleplan

§ 6. Der skal udarbejdes en handleplan for den indsats, borgeren skal modtage i tilbuddet.

Stk. 2. Det skal fremgå af handleplanen, hvilke ydelser borgeren skal modtage i tilbuddet.

Stk. 3. Afgørelseskommunen fremsender et udkast til handleplan til modtagelseskommunen. Modtagelseskommunen færdiggør handleplanen i samarbejde med afgørelseskommunen. Den endelige handleplan skal godkendes af kommunalbestyrelsen i afgørelseskommunen.

Kapitel 3

Under ophold på tilbuddet

Tilsyn

§ 7. Modtagelseskommunen fører det personrettede tilsyn med borgeren fra det tidspunkt, hvor borgeren tager ophold i tilbuddet.

Stk. 2. Tilsyn efter stk. 1 føres efter reglerne om personrettet tilsyn i det land, hvor modtagelseskommunen er beliggende.

Underretning

§ 8. Modtagelseskommunen skal underrette afgørelseskommunen, hvis modtagelseskommunen i forbindelse med tilsynet efter § 7 eller på anden måde bliver opmærksom på, at den iværksatte indsats ikke opfylder sit formål, eller der i øvrigt er grundlag for at formode, at indsatsen ikke imødekommer borgerens behov.

Redegørelse

§ 9. Modtagelseskommunen skal én gang årligt afgive en redegørelse til afgørelseskommunen vedrørende borgeren, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For børn under 18 år skal modtagelseskommunen afgive en redegørelse én gang halvårligt.

Stk. 3. En redegørelse efter stk. 1 eller 2 skal indeholde oplysninger om borgerens forhold, herunder ændringer heri, indsatsen og ydelserne, som borgeren modtager, samt modtagelseskommunens personrettede tilsyn.

Stk. 4. Afgørelses- og modtagelsesmyndigheden kan i aftalen efter § 5 bestemme, at redegørelsen skal afgives oftere end angivet i stk. 1 og 2.

Magtanvendelse m.v.

§ 10. Der kan alene anvendes magt eller andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for borgeren efter bestemmelserne i lovgivningen i det land, hvor modtagelseskommunen er beliggende.

Stk. 2. Er kommunalbestyrelsen i den lovgivning, som finder anvendelse vedrørende magtanvendelse, tillagt kompetence til at træffe afgørelse om magtanvendelse, er det kommunalbestyrelsen i modtagelseskommunen, der har afgørelseskompetencen, jf. dog stk. 3. Modtagelseskommunen skal snarest muligt orientere afgørelseskommunen om en sådan afgørelse.

Stk. 3. Afgørelseskommunen og modtagelseskommunen kan i aftalen efter § 5 bestemme, at fravige stk. 2 helt eller delvist.

Ændringer i indsatsen

§ 11. Afgørelseskommunen kan efter aftale med modtagelseskommunen træffe afgørelse om ændringer i indsatsen for borgeren, herunder ændringer i de ydelser, borgeren modtager i tilbuddet. Såfremt ændringerne ikke er i overensstemmelse med handleplanen efter § 6, må ændringerne ikke iværksættes, før der foreligger en ny handleplan. Såfremt særlige omstændigheder gør det påkrævet, kan ændringerne dog iværksættes, inden der foreligger en ny handleplan.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 træffes efter lovgivningen i det land, hvor afgørelseskommunen er beliggende. Der kan dog ikke træffes afgørelse om ydelser, som ikke tilbydes efter lovgivningen i det land, hvor modtagelseskommunen er beliggende.

Stk. 3. Afgørelseskommunen og modtagelseskommunen kan i aftalen efter § 5 bestemme, at modtagelseskommunen kan træffe afgørelse vedrørende borgerens ophold i tilbuddet på vegne af afgørelseskommunen. Afgørelse efter 1. pkt. træffes efter lovgivningen i det land, hvor modtagelseskommunen er beliggende.

§ 12. Modtagelseskommunen kan træffe midlertidig afgørelse om ændring af indsatsen til borgeren, hvis der foreligger en risiko for borgerens sikkerhed og sundhed, eller hvis det er af afgørende betydning af hensyn til borgerens øjeblikkelige behov for støtte. Den midlertidige afgørelse træffes efter lovgivningen i det land, hvor modtagelseskommunen er beliggende.

Stk. 2. Modtagelseskommunen skal uden unødigt ophold give afgørelseskommunen meddelelse om en midlertidig afgørelse efter stk. 1, med henblik på at afgørelseskommunen kan træffe afgørelse efter § 11.

Stk. 3. En midlertidig afgørelse efter stk. 1 forbliver i kraft indtil det tidspunkt, hvor afgørelseskommunen har truffet afgørelse efter § 11, eller indtil det tidspunkt hvor borgerens ophold i tilbuddet ophører som følge af en afgørelse efter § 13.

Stk. 4. Afgørelses- og modtagelseskommunen kan i aftalen efter § 5 bestemme, at modtagelseskommunen kan træffe midlertidige afgørelser i et videre omfang end fastsat i stk. 1.

Ophør

§ 13. Afgørelseskommunen kan efter lovgivningen i det land, hvor afgørelseskommunen er beliggende, træffe afgørelse om, at borgerens ophold i tilbuddet skal ophøre. Afgørelseskommunen skal underrette kommunalbestyrelsen i modtagelseskommunen om afgørelsen uden ugrundet ophold. Borgerens ophold i tilbuddet kan ikke ophøre, før modtagelseskommunen har modtaget underretningen.

Stk. 2. Afgørelseskommunen og modtagelseskommunen kan i aftalen efter § 5 fastsætte nærmere bestemmelser om ophør, herunder om varslingsfrister. Der kan ikke fastsættes bestemmelser i aftalen, der fraviger regler om varsling og opsættende virkning i lovgivningen i det land, hvor afgørelseskommunen er beliggende.

Kapitel 4

Betaling

§ 14. Modtagelseskommunen afholder over for tilbuddet udgifterne til borgerens ophold i tilbuddet og eventuel øvrig indsats til borgeren.

Stk. 2. Afgørelseskommunen afholder endeligt udgifter til borgerens ophold i tilbuddet og eventuel øvrig indsats til borgeren i overensstemmelse med aftalen efter § 5 og handleplanen efter § 6. Udgifterne opgøres og opkræves af modtagelseskommunen.

Stk. 3. Udgifterne til borgerens ophold i tilbuddet og eventuel øvrig indsats til borgeren opgøres efter reglerne i lovgivningen i det land, hvor modtagelseskommunen er beliggende.

Stk. 4. Afgørelseskommunen er forpligtet til at betale for en ændret indsats, som modtagelseskommunen har truffet afgørelse om efter § 11, stk. 3.

Stk. 5. Afgørelseskommunen er forpligtet til at betale for en ændret indsats, som modtagelseskommunen har truffet midlertidig afgørelse om efter § 12.

§ 15. Bestemmelser om statsrefusion for ydelser i lov om social service eller regler udstedt i medfør heraf finder anvendelse for en dansk afgørelseskommune, som har placeret en borger i et tilbud i Grønland. Det er en betingelse, at den danske afgørelseskommune følger reglerne for regnskabsaflæggelse og revision, som er udstedt i medfør af § 85 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 16. Udgifter til administration afholdes af modtagelseskommunen.

Kapitel 5

Rejser

§ 17. Afgørelseskommunen træffer afgørelse om rejser mellem Grønland og Danmark, herunder om samværsrejser og rejseudgifter for borgeren.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 træffes efter lovgivningen i det land, hvor afgørelseskommunen er beliggende.

Stk. 3. Afgørelseskommunen afholder den fulde udgift til rejser efter stk. 1.

Kapitel 6

Underretningspligt ved flytning

§ 18. Hvis en familie med et eller flere børn under 18 år flytter fra Danmark til Grønland, og den danske fraflytningskommune finder, at et eller flere børn har behov for støtte af hensyn til barnets særlige behov, skal den danske fraflytningskommune underrette den grønlandske tilflytningskommune herom.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for vordende forældre, for så vidt angår behov for støtte af hensyn til det kommende barns eventuelle særlige behov.

Stk. 3. Fraflytningskommunen skal i forbindelse med en underretning efter stk. 1 og 2 oversende nødvendigt sagsmateriale, herunder en opsummering af relevante vurderinger, som kommunen har foretaget i sagen.

Kapitel 7

Afgørelse af uenighed

§ 19. Uenighed mellem en afgørelseskommune og en modtagelseskommune om forpligtelser efter denne bekendtgørelse afgøres af Ankestyrelsen, jf. § 196, stk. 3, i lov om social service.

Kapitel 8

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 20. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1389 af 12. december 2006 om besøgsrejser og ophold i Danmark eller Grønland i tilbud i boformer ophæves.

§ 21. Bekendtgørelsen finder anvendelse for afgørelser truffet af en dansk eller grønlandsk kommunalbestyrelse fra tidspunktet for bekendtgørelsens ikrafttrædelse.

Stk. 2. Bekendtgørelsens §§ 7-17 og § 19 finder anvendelse i forhold til borgere, der ved bekendtgørelsens ikrafttrædelse har ophold i eller er anbragt på et tilbud i Danmark efter en afgørelse truffet af en grønlandsk kommunalbestyrelse, samt i forhold til borgere, der ved bekendtgørelsens ikrafttrædelse har ophold i eller er anbragt på et tilbud i Grønland efter en afgørelse truffet af en dansk kommunalbestyrelse.

Børne- og Socialministeriet, den 31. maj 2017

MAI MERCADO

/ Anita Hørby